

af alle afslag på autorisationsandragender fra kvalificerede ansøgere ville efter ministeriets opfattelse stride mod det selvstyre, som er tillagt autorisationsgiverne.

Under arbejdet med sagen kom ministeriet tillige til den opfattelse, at det ville være hensigtsmæssigt at adskille lovgivningen om elektriske installationer, for hvilke der i forvejen i andre henseender er lovgivet gennem stærkstrømsloven og det dertil knyttede stærkstrømsreglement, fra de øvrige tekniske installationer, for hvis vedkommende der — bortset fra installationsloven af 1937 — ingen selvstændig lovgivning eksisterer. Spørgsmålet om autorisationsgivningen og spørgsmålet om behovet for en særlig lovgivning på dette sidste område er for tiden til behandling i et af ministeriet på foranledning af de direkte interesserede instanser nedsat udvalg.

Om en efter de nævnte synspunkter ændret lovgivning vedrørende elektroinstallatører optog ministeriet direkte forhandling med elektricitetsrådet, Danske Elværkers Forening, Foreningerne af Elektroinstallatører i København og Provinsen og Dansk Elektrikerforbund, der alle kunne tiltræde hovedprincipperne i det af ministeriet udarbejdede lovforslag, som derpå blev fremsat for folketinget og vedtaget af dette i omtrent uændret affattelse.

Hovedindholdet af loven er, at *enhver, der opfylder de i loven fastsatte betingelser, har krav på at blive autoriseret som elektroinstallatør* og i givet fald vil kunne få dette krav fastslået ved domstolene. Der er samtidig åbnet en vis mulighed for, at også ansøgere, der ikke fuldt ud opfylder disse betingelser, kan blive autoriseret, men sådanne ansøgere har ikke noget retligt krav på autorisation og kan derfor ikke indbringe et eventuelt afslag for domstolene. Derimod er der adgang til en administrativ prøvelse gennem afslagets indbringelse for ministeriet.

Af lovens indhold fremhæves i øvrigt følgende punkter:

1) Autorisationsretten forbliver som hidtil hos de enkelte elektricitetsforsyningsanlægs ledelser, og autorisationen skal fortsat kun gælde inden for et bestemt forsyningsområde. I modsætning til tidligere er ved § 2, stk. 2, *autorisationsordningen gjort obligatorisk* for alle offentlige elektricitetsforsyningsanlæg.

2) Den installatør, som opfylder visse generelle betingelser, jfr. §§ 4 og 5, har krav på at få autorisation som elektroinstallatør inden for det forsyningsområde, hvor han har fast